

спілкування. Доведено, що використання мультимедійних матеріалів та комп'ютерних мереж скорочує час навчання майже втричі, а рівень запам'ятовування через одночасне використання зображень, звуку, тексту зростає на 30-40%. [2, с. 34]

Наочне й образне подання інформації; забезпечення індивідуалізації й диференціації процесу навчання за рахунок реалізації можливостей інтерактивного діалогу; стимулювання когнітивних аспектів навчання, таких як сприйняття й усвідомлення інформації; високий ступінь самостійної роботи студентів у світовому інформаційному просторі, що є чинником значної активізації процесу пізнання – це лише деякі незаперечні переваги застосування мультимедійних засобів у навчальному процесі [1, с. 235].

Робота над створенням елементів мультимедійних засобів (аудіо, відео, графіка тощо) набагато складніша, ніж написання традиційного тексту. Відповідно, і застосування мультимедіа на рівні користувача, і самостійне створення мультимедійної інформації вимагає достатньо великих затрат часу.

Мультимедійний супровід повинен містити багатий фактичний та ілюстративний матеріал, який може бути використаний у навчальних цілях, мати чітке дидактичне призначення, педагогічну спрямованість, адекватно відповідати навчальній програмі й легко активізуватися на комп'ютері. Навчальна інформація, подана через мультимедійні засоби, не повинна містити наукових помилок. Спрощення допустиме лише в тій мірі, в якій воно не впливає на жодну із сутностей того, що описується.

Мультимедійні засоби, комп'ютерні технології дають можливість надавати величезну кількість корисної і цікавої інформації в максимально зручній і доступній формі, дозволяють зробити навчальний процес значно цікавішим для студентів та викликати позитивне ставлення до навчання, стимулювати розвиток мислення та уяви, збільшувати обсяг навчального курсу для засвоєння матеріалу студентами та прийняття оптимальних рішень, формувати дослідницькі, пошукові уміння.

Література

1. Іванова О.В. Мультимедійні засоби навчання у ВНЗ: сутність та вимоги до їх створення // О.В. Іванова / Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. – № 22 (257), Ч. V. – 2012. – С. 234-238
2. Чередніченко Г.А. Застосування мультимедійних технологій у процесі навчання іноземними мовами // Г.А. Чередніченко / Наукові записки. Серія: Педагогіка. – Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка – 2011. – №4.– С. 30-36

ДЕЯКІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

Швай Роксоляна Іванівна

Національний університет "Львівська політехніка"

79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна, Roksolyanash@yahoo.com

Образ, що виступає у ролі імпресингу, може стимулювати творчий процес. Застосування педагогіки творчості у навчальному процесі сприяє розвитку образного мислення, пошуковій активності.

Традиційно навчання пов'язують з формуванням відповідних для об'єктів еталонів (схем, образів), тобто з накопиченням знання, фіксованого в певній оглядовій формі. Кожен із сформованих образів є складовою загального образу світу, який виступає як цілісна, багаторівнева система уявлень людини про світ, інших людей, про себе, свою діяльність. За О.М.Леонтьєвим образи предметів світу породжуються

внутрішніми, як усвідомленими, так і неусвідомленими мислительними діями. Без цих дій ми б не сприймали предметного світу. Але водночас ми б не мислили б цей світ, якби він не відкривався нам у своїй чуттєво даній предметності. Це показує важливість емоційно-чуттєвого ставлення до світу [2].

Образ, що виступає у ролі імпресингу, може стимулювати творчість. Функціональні аспекти сприймання образу:

Образ – механізм запуску захопленості і основа для формування імпресингу.

2. Образ – результат уяви, що дозволяє розвивати праву півкулю, запускати багатоконтекстність мислення. Головною функцією уяви є все-таки її участь у творчому процесі.

3. Образ – результат накопичення чуттєвого (предметного) життєвого досвіду, в результаті якого створюється база даних для прийняття стандартних дій та рішень.

Образи, які наша свідомість пов'язала з певним способом дій у життєвих ситуаціях, потребують перенесення знань на подібну або нову ситуацію, а це спонукає до проблемного мислення та стимулює пізнавальний інтерес. Такі способи дій визначають загальні напрями пошуків вирішення будь-якого завдання. Накопичені та оброблені мозком образи життєвого досвіду, попередні стандартні дії та рішення можуть переходити у стан згорнутості. Відбувається динамічний процес взаємодії внутрішніх стимулів і зовнішніх чинників, який впливає на поведінку людини і породжує інтуїцію. Я. А. Пономарьов виділив два типи інтуїції: перший з них пов'язаний з пошуком, творчістю, другий – з використанням вже готового рішення, яке придатне у новій ситуації [1]. Другий тип інтуїції, як вважає Я. А. Пономарьов, властивий будь-якій людині.

Сукупність образів життєвого досвіду або результати уяви можуть набувати форми підказок та інтуїтивних каталізаторів, які стимулюють творче мислення. Крім того, створення позитивних образів блокує вияви деструктивної поведінки, сприяє накопиченню чуттєвого досвіду, що може стати основою імпресингу та формування певних схем поведінки, зокрема, творчої.

Застосування педагогіки творчості у навчальному процесі сприяє розвитку образного мислення, пошукової активності. Це методи розвитку творчого потенціалу, розроблені на основі теоретичних і практичних знань про природу творчих процесів і здібностей, холістичного розуміння творчості як стилю життя, а також зовнішніх умов, які сприяють творчій активності.

Якщо класифікувати методи педагогіки творчості за критерієм досягнення мети, то їх можна поділити на дві групи: метою яких є розв'язування конкретного завдання (творче розв'язування проблем); метою яких є розвиток креативності окремої особистості (учня) або групи завдяки стимулюванню відповідних процесів та подолання наявних перешкод творчості. У цьому випадку вони не будуть "засобом", як у попередньому випадку, а метою впливів.

Література

1. Пономарев Я. А. Психология творчества / Я. А. Пономарев. – М.: Наука, 1976. – 303 с.
2. Shvay R. Developing Vivid Thought as a Step to Creativity // Visual Thinking – Visual Culture – Visual pedagogy, pod redakcją Haliny Rarot i Mariusza Śniadkowskiego/ Roksolyana Shvay. – Lublin, 2014. – S. 25-32.